

ಶ್ರೀ ಸರಸ್ವತೀ ಸ್ತೋತ್ರ

ವೀಣಾಧರೇ ವಿಪುಲಮಂಗಲದಾನಶೀಲೇ
ಭಕ್ತಾರ್ತಿನಾಶಿನಿ ವಿರಿಂಚಿಹರೀಶವಂದ್ಯೇ |
ಕೀರ್ತಿಪ್ರದೇಽಖಿಲಮನೋರಥದೇ ಮಹಾರ್ಹೇ
ವಿದ್ಯಾಪ್ರದಾಯಿನಿ ಸರಸ್ವತಿ ನಾಮಿ ನಿತ್ಯಮ್ || ೧ ||

ವೀಣೆಯನ್ನು ಧರಿಸಿರುವ, ಅತ್ಯಧಿಕವಾದ ಮಂಗಳಗಳನ್ನು
ಕರುಣಿಸುವ ಸ್ವಭಾವವುಳ್ಳ, ಕೀರ್ತಿಯನ್ನು ಕೊಡುವ, ಮನಸ್ಸಿನ
ಎಲ್ಲಾ ಅಭಿಲಾಷೆಗಳನ್ನು ನೆರವೇರಿಸುವ, ಪೂಜ್ಯಳಾದ, ವಿದ್ಯೆ
ಯನ್ನು ಕರುಣಿಸುವ ಸರಸ್ವತೀದೇವಿಯೇ, ನಿನ್ನನ್ನು ನಿತ್ಯವೂ
ನಮಸ್ಕರಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ವೇತಾಬ್ಜಪೂರ್ಣ ವಿಮಲಾಸನಸಂಸ್ಥಿತೇ ಹೇ
ಶ್ವೇತಾಂಬರಾವೃತಮೋಹರಮಂಜುಗಾತ್ರೇ |
ಉದ್ಯನ್ಮನೋಜ್ಞಸಿತಪಂಕಜಮಂಜುಲಾಸ್ಯೇ
ವಿದ್ಯಾಪ್ರದಾಯಿನಿ ಸರಸ್ವತಿ ನಾಮಿ ನಿತ್ಯಮ್ || ೨ ||

ಶ್ವೇತ ಕಮಲದ ಆಸನದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಿರುವ, ಶ್ವೇತವಸ್ತ್ರವನ್ನು
ಧರಿಸಿ ಮನೋಹರ ರೂಪಿನಿಂದ ಕಂಗೊಳಿಸುತ್ತಿರುವ, ಅರಳು
ತ್ತಿರುವ ಬಿಳಿದಾವರೆಯಂತೆ ಮುಗುಳ್ಳಗೆ ಸೂಸುವ ಮುಖ
ದಿಂದ ಕೂಡಿರುವ, ವಿದ್ಯೆಯನ್ನು ಕರುಣಿಸುವ ಸರಸ್ವತೀ
ದೇವಿಯೇ, ನಿನ್ನನ್ನು ನಿತ್ಯವೂ ನಮಸ್ಕರಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಮಾತಸ್ತ್ವದೀಯ ಪದಪಂಕಜಭಕ್ತಿಯುಕ್ತಾಃ
ಯೇ ತ್ವಾಂ ಭಜಂತಿ ನಿಖಿಲಾನಪರಾನ್ವಿಹಾಯ |
ತೇ ನಿರ್ಜರತ್ವಮಿಹ ಯಾಂತಿ ಕಲೇವರೇಣ
ಭೂವಹ್ನಿವಾಯುಗಗನಾಂಬು ವಿನಿರ್ಮಿತೇನ || ೩ ||

ಅಮ್ಮಾ, ನಿನ್ನ ಪಾದಾರವಿಂದಗಳಲ್ಲಿ ಭಕ್ತಿಯುಳ್ಳವರು ಬೇರೆ
ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಬಿಟ್ಟು ನಿನ್ನನ್ನೇ ಭಜಿಸುವರು. ಅಂತಹವರ ಪಂಚ
ಭೂತಗಳಾದ ಪೃಥ್ವಿ, ಅಪ್, ತೇಜ, ವಾಯು, ಆಕಾಶಗಳಿಂದ
ನಿರ್ಮಿತವಾದ ಶರೀರದಲ್ಲಿ ಮುಪ್ಪು ಉಂಟಾಗುವುದಿಲ್ಲ.

ಮೋಹಾಂಧಕಾರಭರಿತೇ ಹೃದಯೇ ಮದೀಯೇ
ಮಾತಃ ಸದೈವ ಕುರು ವಾಸಮುದಾರಭಾವೇ |
ಸ್ವೀಯಾಖಿಲಾವಯವ ನಿರ್ಮಲಸುಪ್ರಭಾಭಿಃ
ಶೀಘ್ರಂ ವಿನಾಶಯ ಮನೋಗತಮಂಧಕಾರಮ್ || ೪ ||

ಉದಾರಹೃದಯದವಳಾದ ತಾಯಿ, ಮೋಹದ ಕಗ್ಗತ್ತಲು
ತುಂಬಿರುವ ನನ್ನ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಯಾವಾಗಲೂ ನೆಲೆಸು. ನಿನ್ನ
ಎಲ್ಲಾ ಅವಯವಗಳಿಂದ ಹೊರಹೊಮ್ಮುವ ನಿರ್ಮಲವಾದ
ಪ್ರಭೆಯಿಂದ ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿರುವ ಅಂಧಕಾರವನ್ನು ಬೇಗನೆ
ನಾಶಗೊಳಿಸು.

— ಪದ್ಮಪುರಾಣ

ಸೂಕ್ತಿಪ್ರಭ

ಗೀತಾಸೂಕ್ತಿಗಳು

ಪ್ರಾಣಿಗಳು ಹುಟ್ಟುವುದಕ್ಕೆ ಮೊದಲು ವ್ಯಕ್ತವಾಗುವು
ದಿಲ್ಲ, ಮದ್ಯದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದ ಮೇಲೆ ವ್ಯಕ್ತವಾಗುತ್ತವೆ, ನಾಶ
ವಾದ ಮೇಲೆ ಕೂಡ ವ್ಯಕ್ತವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ
ಶೋಕವೇನು?

(ಅಧ್ಯಾಯ ೨, ಶ್ಲೋಕ ೨೮)

ಗುಣವಿಲ್ಲದ ಸ್ವಧರ್ಮವು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಅನುಷ್ಠಾನ
ಮಾಡಿದ ಪರಧರ್ಮಕ್ಕಿಂತಲೂ ಶ್ರೇಯಸ್ಕರವಾದುದು.
ಸ್ವಧರ್ಮದಲ್ಲಿ ಮರಣವು ಒಳ್ಳೆಯದು; ಪರಧರ್ಮವು
ಭಯಂಕರವಾದದ್ದು.

(ಅಧ್ಯಾಯ ೩, ಶ್ಲೋಕ ೩೫)

ಶ್ರದ್ಧೆಯುಳ್ಳವನೂ ಜಿತೇಂದ್ರಿಯನೂ ಆದ ಮುಮು
ಕ್ಷುವು ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಹೊಂದುತ್ತಾನೆ. ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಪಡೆದು

ಅವನು ಶೀಘ್ರದಲ್ಲಿಯೇ ಪರಮಶಾಂತಿಯನ್ನು ಪಡೆಯು
ತ್ತಾನೆ.

(ಅಧ್ಯಾಯ ೪, ಶ್ಲೋಕ ೩೯)

ಸಮಸ್ತ ಪ್ರಾಣಿಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಸಮನಾಗಿರುವವನೂ, ಆ
ನಶ್ವರ ವಸ್ತುಗಳಲ್ಲಿ ಅವಿನಾಶಿಯಾಗಿರುವವನೂ ಆದ ಪರಮೇ
ಶ್ವರನನ್ನು ಯಾರು ನೋಡುತ್ತಾನೋ ಅವನೇ ನಿಜವಾಗಿ
ನೋಡುತ್ತಾನೆ.

(ಅಧ್ಯಾಯ ೧೩, ಶ್ಲೋಕ ೨೭)

ಯಾವನಿಗೆ 'ನಾನು ಕರ್ತೃ' ಎಂಬ ಭಾವವಿರುವು
ದಿಲ್ಲವೋ ಯಾವನ ಬುದ್ಧಿಯು ಲಿಪ್ತವಾಗುವುದಿಲ್ಲವೋ
ಅವನು ಈ ಲೋಕಗಳನ್ನು ಕೊಂದರೂ ಕೊಲ್ಲುವುದಿಲ್ಲ, ಬಂಧಿ
ಸಲ್ಪಡುವುದಿಲ್ಲ.

(ಅಧ್ಯಾಯ ೧೮, ಶ್ಲೋಕ ೧೭)

ವಿವೇಕಪ್ರಭ